

ஓம்

தச்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

ஸ்ரீ மதுததன சரஸ்வதி சுவாமிகளவர்கள்
சம்ஸ்கிருதத்திற் றிருவாய் மலர்ந்தருளிய
பிரஸ்தானபேதம்.

இத:

ஸ்ரீகோவிலூர் மடாலயாதிபதியாய் வீற்றிருந்த
திருக்கள ராண்டவர் என்னும்

ஸ்ரீவீரசேகர ஞானதேசிகர் பாதசேகரராகிய
ஸ்ரீசுப்பையசுவாமிக ளவர்களால்
தமிழில் 'வசனவடிவமாக மொழிபெயர்க்கப் பட்டு,

சென்னை:

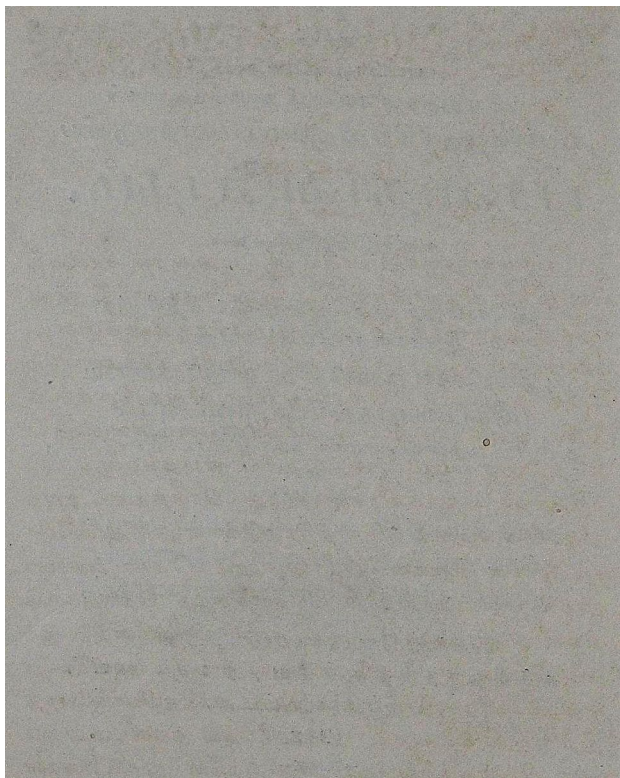
ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
கோ. வடிவேலு செட்டியா ரவர்களாலும்,
மங்கலம் - சண்முக முதலியா ரவர்களாலும்,

சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை,
ச சி சி தா ந நீ த அ ச் சி ய நீ தி ர சா லை யி ற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

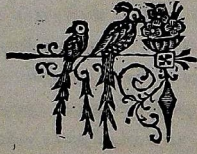

உ

மு க வு ரை.

பரம கருணாநிதி யாகிய ஸ்ரீ மதுசூதன சரஸ்வதி
ஸ்வாமிகள் வித்வான்களாகிய முழுட்சக்க ளரிதி லுண
ருமாறு அத்தைவதசித்தி சமக்ஷேபசாரீரக வ்யாக்யானம்,
பகவற்கீதா கூடார்த்த தீபிகை முதலிய கிரந்தங்களும்
எளிதி லுணருமாறு சித்தாந்தபிந்து, வேதாந்த கற்பல
திகை, ஆனந்த மந்தாகினி, பக்திரசாயனம், சிவமஹிம்ந
ஸ்தோத்திர வ்யாக்யானம் முதலிய கிரந்தங்களும் இய
ற்றியருளி யிருக்கின்றனரென்பது பிரசித்தம்; அவற்
றுள், சிவமஹிம்ந ஸ்தோத்திரத்தின் ஏழாவது ஸ்லோ
கத்தின்கண் ணுள்ள த்ரயீ என்னும் பதோப லக்ஷண
மாகச் சர்வப்பிரஸ்தான பேதங்களையுந் தெரிவிக்கும்
விரிவாய வியாக்யானம் செய்தருளி யிருக்கின்றார். இந்
தப் பிரஸ்தான பேதமென்னும் நூற்கும் அவ்வேழா
வது ஸ்லோகத்தின் முதற்பதோப லக்ஷிதவியாக்யானத்
திற்கும் சிறிதேனும் அக்ஷரபேதங் காணப்படாமை
யின், பிற்காலத்தில் ஷே ஸ்வாமிகளே முழுட்சக்கள்

அதைத் தனியே யுணருமாறு தனிக்கிரந்தமாகடுத்து
வைத் தருளிநொன்று தெரிசின்றது. சர்வ சாஸ்திரங்
களையு முணர்த்தும் இவ்வரிய நூல் தேவவாணியிலிருப்
பதால் அவ்வமரர்வாணி யுணராத தமிழ் மக்கள் எளிதி
லுணருமாறு அது ஸ்ரீகோவிலூர் மடாலயாதி பதியாய்
வீற்றிருந்த திருக்களராண்டவர் என்னும் ஸ்ரீவீரசேகர
ஞானதேசிகர் பாசேகரராகிய ஸ்ரீ சுப்பையசுவாமிக
ளாற் தமிழில் வசன வடிவமாக மொழி பெயர்க்கப்
பட்டது.

ஓம்

த த ச த்

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

பிரஸ்தானபேதம்.

. வானமீவ் வுலகெலா மறிவிற் றோற்றலாற்
கானலி னீரெனக் கருது வாபென
ஞானநற் குரவனாய் நவிலு மாமத
னானவின் கயமுக னடிகள் போற்றுவாம்.

சர்வ சாஸ்திரங்கட்கும் சாக்ஷாத் தாகவேனும்
பரம்பரையாகவேனும் பகவானிடத்திலேயே தாற்பரி
யம் என, அவற்றின் பிரஸ்தான பேதம் ஈண்டுத்
தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

அங்நனமன்றோ, இருக்குவேதம், யசர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேதம் என வேதங்கள் நான்காம். சிகைஷ, கற்பம், வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தசு, சோதிடம் என வேதத்தி னங்கங்கள் ஆறாம். புராணம், நியாயம், மீமாம்சை, தர்மசாஸ்திரம் என உபாங்கங்கள் நான்காம். ஈண்டு உபபுராணங்களுக்குப் புராணத்தி லடக்கம்; வைசேஷிக சாஸ்திரத்திற்கு நியாயத்தி லடக்கம்; வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு மீமாம்சையி லடக்கம்; மகாபாரத ராமாயணங்களுக்கும் சாங்கிய பாதஞ்சல பாசுபத வைஷ்ணவாதிகளுக்கும் தர்ம சாஸ்திரத்தி லடக்கம் என ஒரூங்கு சேர்ந்து பதினான்கு விததைகளாம்.

“புராணம், நியாயம், மீமாம்சை, தர்மசாஸ்திரம், அங்கங்களோடு கூடிய வேதங்கள், வித்தைகட்குந் தர்மத்திற்கும் பதினான்கு ஸ்தானங்கள்” (1-3) என்று யாஞ்ஞவற்கியரால் கூறப்பட்டுளது.

இவையே உபவேதங்கள் நான்கோடுங் கூடிப் பதினெட்டென்று விளங்குகின்றன. ஆயுள்வேதம், தனுர்வேதம், கார்தர்வவேதம், அர்த்த வேதம் (சாஸ்திரம்) என உபவேதங்கள் நான்காம். சகல ஆஸ்திகர்கட்கும் இவ்வளவினவே சாஸ்திரப் பிரஸ்தானங்களாம்; அன்

னிய ஏகதேசிகளின் பிரஸ்தானங்களும் இவற்றிலேயே அடக்கமாதலின்.

அவ்வாறாயின், நாஸ்திகர்கட்கும் வெவ்வேறு பிரஸ்தானங்கள் உள. அவை இவற்றுள் அடங்காவாக லின், தனிமையாக எண்ணிக்கை செய்ய யோக்கியங் களாம்.

அங்ஙனமன்றோ, சூனியவாதத்தாலொரு பிரஸ்தானம் மாத்யமிகர்கட்கு, கூஷணிக விஞ்ஞானமாத் திர வாதத்தால் மற்றொரு பிரஸ்தானம் யோகாசாரர் கட்கு, ஞானாகார அனுமேய கூஷணிக பாகியார்த்த வாதத்தால் வேறொருபிரஸ்தானம் செளத்திராந்திகர்க ட்கு, பிரத்யக்ஷ சலக்ஷண கூஷணிக பாகியார்த்த வாதத் தால் மற்றொரு பிரஸ்தானம் வைபாஷிகர்கட்கு. இவ் வாறு செளகதர்கட்கு நான்கு பிரஸ்தானங்கள்.

அவ்வாறே தேகாத்மவாதத்தால் ஒரு பிரஸ்தானம் சார்வாகர்கட்கு, இவ்வாறே தேகத்திற்கு வேறாய்த் தேகபரிமாண ஆத்மவாதத்தால் மற்றொருபிரஸ்தானம் திகம்பரர்கட்கு ஆம். இந்தப்பிரகாரம் ஒருங்குசேர்த்து நாஸ்திகர்கட்கு ஆறு பிரஸ்தானங்கள் உளவே, அவை ஏன் கூறப்படவில்லை எனின்,

உண்மையே, அவற்றிற்கு வேத பாகியத்தன்மையுண்மையின் மிலேச்சர்கள் பிரஸ்தானங்கள்போற் பரம்பரை யாகவேனும் புருஷார்த்தத்திற்கு உபயோக மில்லாமையின், அவை உபேக்ஷிக்கத் தக்கனவே. ஈண்டுச் சாக்ஷாத்நாகவேனும் பரம்பரை யாகவேனும் புருஷார்த்த உபயோகியாய் வேதோபகரணங்களாய் பிரஸ்தானங்களின் பேதமேதரிசிப்பிக்கப் பட்டது.

ஆதலின், குறைவென்னும் ஆசங்கைக் கிடமேயின்று. பாலர்களுடைய விபுத்தத்தியின் பொருட்டுச் சுருக்கமாக இந்தப் பிரஸ்தானங்களின் ஸ்வரூபபேத ஏதுப் பிரயோஜனங்களின் பேதம் கூறப் படுகிறது. ஆண்டுத்தருமத்தையும் பிரஹ்மத்தையும் பிரதிபாதிப்பதாயும் அபௌருஷேயமாயும் பிரமாணவாக்கியமாயும் இருப்பது வேதம். அதுவும் மந்திரப் பிராஹ்மண வடிவினதாம்.

ஆண்டு அனுஷ்டான காரண பூதமாய் தீரவிய தேவதைகளைப் பிரகாசிப்பன மந்திரங்கள். அவையும், இருக்கு, யசுர், சாம பேதத்தால் மூவகையினவாம். ஆண்டு, பாதங்களாற் கட்டப்பட்ட காயத்ரியாதிச் சந்த விசிஷ்டங்கள், இருக்குகள் ; “ அக்னிமீளே புரோ

ஹிதம்” என்றற்றொடக்கத்தனவாம். கீதவிசிஷ்டங்களாய் அவையே சாமங்கள். அவ்விரண்டினும் வேறாயவை யசர்க்கள். “அக்னீத் அக்னீன் விஹர” என்றற்றொடக்கத்துச் சம்போதன (விளி) ஞபங்களாய் மந்திரங்களும் நிகதமந்திரங்களும் யசரிலடங்கினவே. இவ்வாறு மந்திரங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன.

பிராஹ்மணமும், விதிவடிவம், அர்த்தவாத வடிவம், அவ்விரண்டின் வேறாயது என மூவகைத்து. ஆண்டுப் பாட்டர்கள் சப்த பாவனையை விதி யென்பர். பிராபாகரர்கள் நியோகத்தை விதி யென்பர். தார்க்கிகாதியர் இஷ்ட சாதனத் தன்மையை விதி யென்பர். சர்வ விதிகளும் உற்பத்தி அதிகாரம் விரியோகம் பிரயோகம் என்னும் பேதத்தால் நான்குவகையேயாம். ஆண்டு, தேவதைகர்மங்களின்வடிவமாத்திரத்தைப்போதிப்பிக்கும்விதி உற்பத்திவிதி. “அக்கினி சம்பந்தமான எட்டுக்கபாலமிருக்கிறது” என்பதாதி. இவ்வாறு செய்யத்தக்கது என்பதோடு கூடிய கரணமாகிய யாகாதி கட்டுப் பல சம்பந்தத்தைப் போதிப்பிக்கும்விதி அதிகார விதியாம். “தர்ஸபூர்ண மாசங்களால் துறக்க காமன் வேட்கக் கடவன்” என்பதாதி, அங்கசம்பந்தத்தைப் போதிப்பிக்கும் விதி விரியோக விதி. “நெற்

களால் வேட்கக்கடவன் ” சமித்தால் வேட்கின்றான் ” என்றற்றொடக்கத்தன; அங்கசகிதப் பிரதானகர்மப்பிரயோக ஐக்கியத்தைப் போதிப்பிக்கும் முன்னைய மூவியின் சேர்க்கை வடிவமாயவிதி பிரயோக விதி.

அதுவும்:—ஸ்ரௌதம் என்றொன்றும் கர்ப்பம் என்றமற்றொன்றுமாம். கர்மஸ்வரூபமும்: குணகர்மமும் அர்த்தகர்மமும் என இருவகைத்து. ஆண்டுக் கிருது காரகங்களை யாசரித்து விதிக்கப்பட்டது குணகர்மம். அதுவும் உற்பத்தி ஆப்தி விகிருதி சம்ஸ்கிருதி யென்னும் பேதத்தால் நால்வகைத்து. ஆண்டு, “வசந்தத்தில் பிராஹ்மணன் அக்கினியை ஸ்தாபிக்கக்கடவன்.” “யூபத்தைச் செதுக்குகின்றான் ” என்றற்றொடக்கத்தனவற்றுள், ஸ்தாபனம் செதுக்குதல் முதலியவற்றால் சம்ஸ்கார விசேஷ விசிஷ்ட அக்கினி யூபாதிகட்கு உற்பத்தி. “சுவாத்யாய மத்பயனம் செய்யவேண்டும்”. “பசுவினின் லும் பாலைக்கறக்கின்றான் ” என்றற்றொடக்கத்தனவற்றுள் அத்யயனம் கறத்தல் முதலிய வற்றால் இருப்பதாகிய சுவாத்தியாயம் பால் முதலானவற்றிற்கே பிராப்தி (அடைவு). “சோமத்தைப் பிழிகின்றான் ” “நெற்களைக் குத்துகின்றான் ” “நெய்யை விலாபிக்

கின்றான்” என்றற்றொடக்கத்தனவற்றுள் பிழிதல் குத்தல் விலாபித்தல் முதலியவற்றுல் சோமாதிகளினது விகாரமாம். “நெற்களைப் புரோகூஷிக்கின்றான்” “பத்தினி பார்க்கின்றான்” என்பதாதியில் புரோகூஷண அவேகூஷணதிரபால் நெல்முதலிய திரவியங்கட்குச் சம்ஸ்காரம். இந்நான்கு மங்கமே. அவ்வாறே கிருது காரகங்களை யாசிரித்து விதிக்கப்பட்ட அர்த்தகர்மம் அங்கமனவும் பிரதானம் எனவும் இருவகைத்து. அன்யார்த்தமாவது அங்கம், அன்யார்த்தமாவது பிரதானம். அங்கமும், சந்திபத்யோப காரகமெனவும் ஆராதப காரகமெனவும் இருவிதமாம். அவற்றுள், பிரதானஸ்வரூப நிர்வாஹஞ்செய்வது முதலது; பலோபகாரியாவது இரண்டாவது. இவ்வாறே சம்பூர்ண அங்கசகித விதி பிரகிருதியாம். குறைந்த அங்கத்தோடு கூடிய விதி விகிருதி. இவ்விரண்டின் வேறுயவிதி தர்வி ஓமமாம். இவ்வாறே மற்றது மூகித்துக்கொள்ளத் தக்கது. இவ்வாறு விதிபாகம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

பிராஸஸ்த்யம் நிரந்தை என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றில் இலக்ஷணையால் விதி விசேஷ வடிவமாய வாக்கியம் அர்த்தவாதமாம். அதுவும்:—குணவாதம், அனுவாதம், பூதார்த்தவாதம் என மூவகைத்து. அவற்றுள், வேறுபிர

மாணங்களுக்கு விருத்தமாய அர்த்தத்தைப் போதிப்பது குணவாதம். “ஆதித்தன்யூபம்” என்பதாகி. வேறு பிரமாணத்தாற் பிராப்தமான அர்த்தத்தைப் போதிப்பது அனுவாதம். “அக்கினி இமத்திற்கு மருந்து” என்பதாகி. வேறு பிரமாணத்தால் விரோதமும் அதனாற் பிராப்தியும் இன்றி அருத்தத்தைப் போதிப்பது பூதார்த்தவாதம்; “இந்திரன் விருத்திரன் பொருட்டு வஜ்ஜிரத்தை ஏவினான்” என்பதாகி. “விரோதமாங்கால் குணவாதமாம்; நிச்சயமாங்கால் அனுவாதமாம்; அவ்விரண்டு மின்மையாற் பூதார்த்த வாதமாடுமென்று அர்த்தவாதம் மூவிதமாகச் சம்மதம்” என்கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு, மூவித அர்த்தவாதங்கட்கும் விதி ஸ்துதி பரத்வம் சமானமாயினும், பூதார்த்தவாதத்திற்குத் தேவதா அதிகரண நியாயத்தால் தனதர்த்தத்திலும் பிராமாணியம் உண்டு. பாதிக்கப்படாததாயும் அறியப்படாததாயுமுள்ள அர்த்தத்தை யறிவிக்குந்தன்மை பிராமாணியமாம். அதுவும், பாதிக்கப்பட்ட அறியப்பட்ட விடயங்களோடு கூடியிருத்தலால் குணவாத அனுவாதங்களில் இன்று. தனதர்த்தத்தில் தாற்பரிய மின்றியதாயினும் பூதார்த்த வாதத்திற்குச் சபாவ

மாகிய பிரமாணியங் கெடுவதில்லை. இவ்வாறு அர்த்த வாதபாகம் நிரூபிக்கப் பட்டது.

அர்த்தவாதம் விதிபாகம் என்னும் இரண்டினும் விலக்ஷணமாயது வேதாந்த வாக்கியம். அதுவும் அறியாததை அறிவிப்பினும் அனுஷ்டானத்தைப் பிரதிபாதி யாமையின் விதியன்று. தன்னுற் புருடார்த்த பரமாநந்த ஞானவடிவமான பிரஹ்மமாகிய சுவார்த்தத்தின்கண் உபக்கிரம உபசங்கராதி ஆறுவித தாற்பர்ய லிங்கமு டைமையானே தன்னுற் பிரமாண பூதமாய சர்வவிதி களையும் அந்தக்கரண சுத்தி வாயிலாகத் தனக்கு அங்க மாகச் செய்துகொண்டு அன்னியத்திற்குத்தான் அங்கமா காமையால் அர்த்தவாதமன்று. ஆதலால் இவ்விரண்டன் வேறதே வேதாந்த வாக்கியம். அதுவும் சிலவிடத்தில் அறியாததை அறிவிக்கு மாத்திரத்தால் விதியென்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது. விதிபத மின்றேனும் பிரமா ண வாக்கியத்தன்மை யுண்மையாலேயே சிலவிடத்தப் பூதார்த்தவாதமென்று வியவகரிக்கப்படுகின்றது எனத் தோஷமின்று. இங்ஙனம் பிராஹ்மணமும் மூவகைத் தென நிரூபிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு கர்ம காண்ட பிரஹ்ம காண்ட வடிவமான வேதம் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ ஏது

வாம். அதுவும் முப்பிரயோகத்தால் யாக நிர்வாகத்தின்பொருட்டு இருக்கு யசுர் சாமபேதத்தால் பின்னமாம். ஆண்டு இருக்குவேதத்தால் ஹோதாவின் சம்பந்தமான பிரயோகமும், யசுர்வேதத்தால் அத்வர்யு சம்பந்தமான பிரயோகமும், சாமவேதத்தால் உத்காதாவின் சம்பந்தமான பிரயோகமும் ஆம். பிரஹ்மா சம்பந்தமான பிரயோகங்களும் யஜமான சம்பந்தமான பிரயோகங்களும் இதிலேயே அடக்கமாம். அதர்வணவேதமோ யாகத்தில் உபயோகப்படாவிடினும் சாந்திகபௌஷ்டிக அபிசாரிகாதி கர்மப்பிரதிபாதகத் தன்மையானே அத்யந்த விலக்ஷணமேயாம். இங்ஙனம், பிரவசனபேதத்தால் வேதந்தோறும் பின்னமாய் அநந்தசாகைகள் உள. இவ்வாறே, கர்மகாண்டத்தில் சகலவேத சாகைகளுக்கும் வியாபாரபேத மிருப்பினும் பிரஹ்மகாண்டத்தில் ஏக ரூபத்வமேயாம் எனப் பிரயோஜன பேதத்தால் நான்கு வேதங்கட்கும் பேதம் கூறப்பட்டது.

அங்கங்களுக்குப் பிரயோஜனங் கூறப்படுகிறது:—ஆண்டு, உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரிதஹ்ரஸ்வதிர்க்க புலுதாதி விசிஷ்டமாய் உயிர் மெய்வடிவ வர்ண

உச்சாரண விசேஷ ஞானம் சிதைக்கூக்குப் பிரயோசனமாம். அஃதின்றேல், மந்திரங்கட்கு அனர்த்த கத்தன்மை யுண்மையின், அங்ஙனமே “ஸ்வரத்தாலும் வர்ணத்தாலு மீனமான மந்திரமானது மித்தியா ப்ர யுக்தமாய் அவ்வர்த்தத்தைக் கூறுவதில்லை. அவ்வாக் கான வஜ்ஜிரமானது யஜமானனைக் கொல்லுகின்றது. எங்ஙனம், ஸ்வரத்தினது அபராதத்தால் “இந்திர சத்ரு” என்று (சிதை 52) சொல்லப்பட்ட டிருக்கிறது. ஆண்டுச் சிதை சர்வவேத சாதாரணமாம். “இனிச் சிதையை இயம்புகின்றேன்” என்றற்றொடக்கத்தன † பஞ்சகண்டவடிவமாகப் பாணினியாற் பிரகாசிப் பிக்கப் பட்டன. வேத சாகை தோறும் பின்ன ரூபங்களாய்ப் பிரதி சாக்யமெனப் பெயரியவைகள் அன்னிய முனிகளாலேயே தரிசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின் றன. இந்தப்பிரகாரம், வைதிகபதசாதுத்வஞானத் தால் ஊகாதிகள் வியாகரணத்திற்குப்பிரயோஜனமாம். அதுவும் “வ்ருத்திராதைச்” என்றற்றொடக்கத்து எட்டு அத்யாய வடிவமாக மஹேஸ்வரப் பிரசாதத் தால் பகவானாகிய பாணினி முனிவராலேயே பிரகாசிப் பிக்கப்பட்டது. ஆண்டு, காத்யாயன முனிவரால் பாணி

† நவகண்டமென்றும் பாடமுண்டு.

னீய சூத்திரத்தின்மேல் வார்த்திகம் செய்யப்பட்டது. அதுபோல் வார்த்திகத்தின் பேரிலும் பகவானாகிய பதஞ்சலிமுனிவராலும் மகாபாஷ்யம் செய்யப்பட்டது. அந்த இம் மும்முனி யிலக்கணம் வேதாங்கமாம், மாஹேஸ்வரமென்று சொல்லப்படுகிறது. கௌமாராதி வியாகரணங்களோ வேதாங்கங்களன்று; மற்றோ, லௌகிகப்பிரயோக மாத்திர ஞானத்தின் பொருட்டாவன வென் றறியத்தக்கனவாம். இந்தப்பிரகாரம் சிசைஷ வியாகரணங்களால் வர்ணைச்சாரணமும் பத சாதுத்வமும் அறிந்தபொழுது வைதிக மந்திர பதங்களினது அர்த்தஞானவேட்கையுண்டாயின், அதன்பொருட்டுப் பகவானாகிய யாஸ்கரால் “சமாம்நாய: சமாம்நாத: (அது வியாக்யானம். செய்யத்தக்கது)” என்றற்றொடக்கத்துப் பதின்மூன்றத்தியாய வடிவமாக நிருக்தம் செய்யப்பட்டது; ஆண்டும்(அதன்கண்ணும்) நாமம், ஆக்யாதம், நிபாதம், உபசர்க்கம் என்னும் பேதத்தால் நான்குவிதப் பதசமுதாயத்தை நிரூபித்து வைதிக மந்திரங்களினது பதங்களினர்த்தங்கள் தரிசிப்பிக்கப்பட்டன. மந்திரங்கட்கும் அனுஷ்டேயார்த்தப் பிரகாசவாயிலாகவே கரணத்தன்மை யுண்மையின் வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்குப் பதார்த்த ஞானதீனத்தன்மை

யுண்மையானும், மந்திரத்திலுள்ள பதார்த்த ஞானத் தின்பொருட்டு நிருத்தம் அவசியம் அபேஷிக்கப்பட்ட தாம்; அன்றேல், அனுஷ்டான சம்பவ மின்மையின், “ஸ்ருண்யேவ ஜர்ப்பரீ தூர்ப்பரி தூன” என்றற்றோட க்கத்து அதிதுக்கத்தாலும் ஊகிக்கத்தகாதனவானவற் றிற்குப் பிரகாராந்தரத்தால் (வேறுவகையால்) அர்த்த ஞானத்தினதுசம்பவமின்மையான். இங்ஙனம், வைதிகத் திரவ்ய தேவதாத்மகபதார்த்த பர்யாயசப்த வடிவமான நிகண்டு முதலியனவும் நிருத்தத்தின்கண் அடங்கின வையே யாம். அதனினும், ஐந்து அத்தியாய வடிவமாய் நிகண்டென்னும் பெயரிய கிரந்தமானது பகவானாகிய யாஸ்கராலேயேசெய்யப்பட்டது. அமரஹேமச்சந்த்ராதி யராற்செய்யப்பட்ட அன்னிய சர்வகோசங்களும் நிக ண்டு ரூபத்தன்மையானே நிருத்தத்தில் அடங்கினவை யென்று காணத்தக்கது. இங்ஙனம், இருக்குமந்திரங்கட் குப் பாதபத்த சந்தவிசேஷ விசிஷ்டத்தன்மை யுண் மையின், அதனை யறியாவிடின் நிர்தையின் கிரவணத் தாலும், சந்த விசேஷ நிமித்த அனுஷ்டான விசே ஷத்தாலும், சந்தஞான வேட்கை உண்டாயின் அது பிரகாசிக்கும் பொருட்டு “கீஸ்ரீஸ்த்ரீம்” என்றற்றோட க்கத்து அஷ்டாத்யாய வடிவமான சந்தவிசிதி பகவானா

கிய பிங்கல நாகத்தாற் செய்யப்பட்டது. அவற்றுள், “அதலௌகிகம்” என்பதீரூய மூன்றத்தியாயத்தால் காயத்திரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டேப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டேப், ஜகதீ என ஏழு உட்பிரிவுகளோடு கூடிய சர்வசந்தங்களும் பிரசங்கத்தா னிரூபிக்கப் பட்டன. “அதலௌகிகம்” என ஆரம்பித்து ஐந்து அத்யாயங் களாற் புராண இதிகாசாதிகளிற் பயன்படும் லௌகிக சந்தங்கள் பிரசங்கத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டன; வியா கரணத்தில் லௌகிகபத நிரூபணம் போல. இந்தப்பிர காரம், வைதிக கர்மாங்கமாய தர்ஸாதி காலஞானத்தின் பொருட்டுச் சோதிடம் பகவானுகிய ஆதித்தனாலும் கர்க்காதிகளாலும் பலவிதமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே சாகாந்தரீய சூனோபசங்காரத்தால்வைதிக அனுஷ்டானக்கிரம விசேஷ ஞானத்தின் பொருட்டுக் கற்ப சூத்திரங்கள் (செய்யப்பட்டன): அவையும் பிர யோக பேதத்தால் மூவிதமாம். அவற்றுள், ஹைத்ரப் பிரயோகப்பிரதிபாதகங்கள், ஆஸ்வலாயன சாங்காயனா திகளாற் செய்யப்பட்டன. ஆத்வர்யவப் பிரயோகப் பிரதிபாதகங்கள், பெளத்தாயன, ஆபஸ்தம்ப காத்யாய னாதிகளாற் செய்யப்பட்டன. :ஒளத்காத்ரப் பிரயோகப்

பிரதிபாதகங்கள் * லாட்யாயன திராஹ்வயாய ணூதிக ளாற் செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு ஆறு அங்கங்களின் பிரயோஜன பேதம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

நான்கு உபாங்கங்களுக்குப் பிரயோஜனம் இப் பொழுது சொல்லப்படும். அவற்றுள், சர்க்கம், பிரதி சர்க்கம், வம்சம், மன்வந்தரம், வம்சானுசரிதம் என்னு மிவற்றைப் பிரதிபாதிப்பனவான புராணங்கள் பகவா னாகிய வாதராயண முனிவரால் செய்யப்பட்டன.

அவையும், ப்ராஹ்மம், பாத்மம், வைஷ்ணவம், சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக் ணேயம், ப்னிஷ்யம், ப்ரஹ்மவைவர்த்தம், லைங்கம், வாராஹம், ஸ்காந்தம், வாமநம், கௌர்மம், மாத்ஸ்யம், காருடம், ப்ரஹ்மாண்டம் எனப் பதினெட்டாம். “வேதவித்துக்களிற்கிறந்தோர்களே! முதலாவதுசனற் குமரராற் செய்யப்பட்டது, இரண்டாவது நாரசிம்மம் என்னும் பெயரது, மூன்றாவது நாந்தமேயாம், நான்கா வது சிவதர்மம் என்னும் பெயரது, ஐந்தாவது தெளர் வாசம் என்றறிவர், ஆறாவது நாரதீயமெனப் பெயரி

* லாஹ்வாயன, த்ராஹ்வாயண அல்லது வ்ரீஹ்வாயண, என்றும் பாடம்;

யது, காபிலம் ஏழாவதென்றறிவர், எட்டாவது மானவம் எனச்சொல்லப்பட்டது, ஒன்பதாவது உசனாவது சொல்லப்பட்டது, பத்தாவது பிரஹ்மாண்ட மெனப் பெயரியது, பதினொன்றாவது வாருணமெனப் பெயரியது, பன்னிரண்டாவது காலி (காளி) புராணமெனப் பெயரியது, பதினமூன்றாவது முனிபுங்கவர்களே! வாசிஷ்டமாம், பதினான்காவது வாசிஷ்டம் லேங்கம் எனப் பெயரியது, பதினைந்தாவது மாஹேஸ்வரம் என்று சொல்லப்பட்டது, பதினாறாவது சாம்பபுராணமெனப் பெயரியது, பதினேழாவது மஹாற்புதமாய செளரம் ஆம், பதினெட்டாவது பாராசரம் என்று சொல்லப்பட்டது, பத்தொன்பதாவது மாரீசம் எனப் பெயரியது, இருபதாவது பார்க்கவம் எனப்பெயரிய சர்வதர்மார்த்தகமாயது சொல்லப்பட்டது". இந்தப் பிரகாரம் உபபுராணங்கள் அநேகப் பிரகாரங்களாகக் காணத்தக்கனவாம்.

ஐந்தத்தியாய வடிவமான தியாய ஆன்வீக்ஷிகீயானது கௌதமரால் செய்யப்பட்டது. உத்தேச லக்ஷணப் பரீக்ஷைகளால் பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோஜனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை, ஏத்வா

பாசம், சலம், ஜாதி, நிக்ரஹஸ்தானம் எனப் பெயரிய பதினாறு பதார்த்தங்களினுடைய தத்துவஞானம் அதன் பிரயோஜனமாம். இங்ஙனமே, பத்தத்தியாயம் பொருந்திய விசேஷிக சாஸ்திரம் கணாதாற் செய்யப்பட்டது. சாதர்மிய வைதர்மியங்களால் அபாவத்தை ஏழாவதாகவுடைய திரவ்ய குண கர்ம சாமான்ய விசேஷ சமவாயமென்னும் ஆறுபாவ பதார்த்தங்களின் பிரதிபாதனம் அதன் பிரயோஜனமாம். இதுவும் நியாய பத்தத்தாற் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு கர்மமீமாம்சையும் சாரீரகமீமாம்சையுமென மீமாம்சையும் இருவகைத்தாம். அவற்றுள், கர்மமீமாம்சை பன்னிரண்டத்தியாய முடையது; “அதாதோதர்ம ஜிஜ்ஞாசா” என்பதுமுதலாக “அன்வாஹார்யேச தர்ஸனாத்” “என்பதீரூகப் பகவானாக்ய ஜைமினியால் கூறப்பட்டது. (1) தர்மப்பிரமாணம், (2) தர்ம பேதாபேதங்கள், (3) சேஷ சேஷிபாவம், (4) சுருதவர்த்த புருஷார்த்த பேதத்தாற் பிரயுக்தி விசேஷம், (5) சுருதவர்த்த பாடனாதி கிரமபேதம், (6) அதிகார விசேஷம், (7) சாமான்யாதி தேசம், (8) விசேஷாதிதேசம், (9) ஊகம், (10) பாதம், (11) தந்திரம், (12) பிரசங்க மென்பன கிரமமாகப் பன்னிரண்டத்தியாயங்களி னருத்தமாம். எனவே, நான்கு அத்யாயவடிவமான சங்கர்ஷண காண்டமும்

ஜெமினி முனிவரார் செய்யப்பட்டது. அதாவும் தேவதாகாண்டப் பெயரார் பிரசித்தமா யிருப்பினும், உபாசனை பெனப் பெயரிய கர்மத்தைக் கூறலாற் கர்மமீமாம்சையி லடக்கமேயாம். அங்ஙனம் நான் கத்தியாய வடிவமாய சாரீரகமீமாம்சை “அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாசா” என்பது முதலாக “அநாவ்ருத்தி: சப்தாத்” என்பதீராக, ஜீவப்ரஹ்மைக்கிய சாக்ஷத்தார ஏதுவான சிரவணமெனப் பெயரியவிசாரத்தைக்கூறும் நியாயங்களைத் தரிசிப்பிப்பதாய்ப் பகவானாகிய வாத்ராயணரார் செய்யப்பட்டது. ஆண்டு, சர்வவேதாந்தங் கட்கும் சாக்ஷாத்நாகவாவதுபரம்பரையாகவாவதுபிரத்யக் கபின்ன அத்விதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண் தாத்பர்யம் என்னும் சமன்வயம் முதலத்தியாயத்தாற் றரிசிப்பிக் கப்பட்டது. அதன் கண்ணும் முதற்பாதத்திலஸ்பஷ்டப்ரஹ்மலிங்க யுக்த வாக்கியங்கள் விசாரிக்கப்பட்டன. இரண்டாவது பாதத்திலோ உபாஸ்யப்ரஹ்ம விஷயமாய அஸ்பஷ்டப்ரஹ்மலிங்க யுக்தவாக்கியங்கள் விசாரிக்கப்பட்டன. மூன்றாவது பாதத்திற் பெரும்பான்மையும் ஶ்ரேயப்ரஹ்ம விஷயமாய அஸ்பஷ்டப்ரஹ்மலிங்க யுக்த வாக்கியங்கள் விசாரிக்கப்பட்டன. இங்ஙனம் முப்பாதத்தால் வாக்கியவிசாரம் சமாப்தி

செய்யப்பட்டது. நான்காவது பாதத்திலோ பிரதான விஷயமாகச் சம்சயிக்கப்பட்ட அவ்யக்த அஜாதிபதங்கள் சிந்திக்கப்பட்டன. இங்ஙனம், வேதாந்தங்கட்கு அத்வைதப் ப்ரஹ்மத்தின்சண் சமன்வயம் சித்திக்குங் கால் ஆண்டுச் சம்பவிக்கப்பட்ட ஸ்மிருதி தர்க்காதி விரோதத்தை ஆசங்கித்து அதன் பரிகாரம் செய்யப் படுகின்ற தென்னும் அவிரோதம் இரண்டாவ தத்தியாயத்தாற் றரிசிப்பிக்கப்பட்டது. அதன் முதற்பாதத்தில் சாங்கிய யோக காணாதாதி ஸ்மிருதிகளாலும் சாங்கியாதிப் பிரயுக்த தர்க்கங்களாலும் உளவாம் விரோதம் வேதாந்த சமன்வயத்திற்குப் பரிகரிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது பாதத்தில் சாங்கியாதி மதங்களினது துஷ்டத்வம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது; விசாரத்திற்குச் சுவபக்ஷ ஸ்தாபன பரபக்ஷ நிராகரண ரூப பக்ஷத்வய வடிவ முடைமையின். மூன்றாவது பாதத்தில் மகாபூத சிருஷ்டியாதி சுருதிகட்குப் பரஸ்பரம் விரோதம் பூர்வ பாகத்தாற் பரிகரிக்கப்பட்டது. உத்தரபாகத்தாலோ ஜீவ விஷய சுருதிகளினது பரஸ்பர விரோதம் பரிகரிக்கப்பட்டது. நான்காவது பாதத்தில் இந்திரியாதிவிஷய சுருதிகளினது விரோத பரிகாரம் (காட்டப்பட்டது). மூன்றாவ தத்தியாயத்தில் சாதன நிரூபணம் (செய்யப்

பட்டது). அதன் முதற்பாதத்தில் ஜீவனுக்குப் பரலோக கமன நிரூபணத்தால் வைராக்யம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது பாதத்தில் பூர்வபாகத்தால் துவம்பதார்த்தம் சோதிக்கப்பட்டது. உத்தரபாகத்தாலோ தத்பதார்த்தம் (சோதிக்கப்பட்டது). மூன்றாவதுபாதத்தில் நிரிக்குண ப்ரஹ்மத்தின்கண் நாநாசாகைகளிற் படிக்கப்பட்ட புனருக்த பதோப சங்காரம் செய்யப்பட்டது. பிரசங்கத்தால் சகுணவித்தைகளில் சாகாந்தரீய குண உபசங்கார அனுப சங்காரங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன. நான்காவது பாதத்தில், நிரிக்குண ப்ரஹ்ம வித்தைக்குப் பகிரங்கசாதனங்களாகிய ஆய்ரம தர்மயஞ்ஞ தானுதிகளும் அந்தாங்க சாதனங்களாகிய சமதம நிதித்தியாசனாதிசகளும் நிரூபிக்கப்பட்டன. நான்காவ தத்தியாயத்திற் சகுண நிரிக்குண வித்தைகளின் பல விசேஷ நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அதன் முதற் பாதத்தில் சிவவணுதி ஆவிரூத்தியால் நிரிக்குண ப்ரஹ்மத் தைச் சாக்ஷாத்காரஞ் செய்து ஜீவிப்பவனுக்குப் புண்ணிய பாப அலேபவடிவமான ஜீவன்முக்தி சொல்லப் பட்டது. இரண்டாவது பாதத்தில் மரணமடைந்தோனுக்கு உத்க்ராந்திப் பிரகாரம் சிந்திக்கப்பட்டது. மூன்றாவது பாதத்தில் சகுண ப்ரஹ்மத்தை யறிந்திறந்தோ

னுக்கு உத்தரமார்க்கம் சொல்லப்பட்டது. நான்காவது பாதத்தில் பூர்வபாகத்தால் நிற்குணப் பரஹ்மவித்துக்கு விதேக கைவல்யப் பிராப்தி சொல்லப்பட்டது. உத்தர பாகத்தால் சகுணப் பரஹ்மவித்துக்குப் பிரமலோக ஸ்திதிசொல்லப்பட்டது; இதுவே சகல சாஸ்திரங்கட் குச்சிரமாயது. அன்னியசகலசாஸ்திரங்களும் இதற்கே அங்கபூதமாம். இதுவே முழுட்சுக்களால்பூசங்கரபூஜப் பகவத்பாத ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தரு ளிய பிரகாரம் ஆதரிக்கத் தக்கதென்பது இரகசியம். இங்ஙனம், மனு யாஞ்ஞவல்க்ய விஷ்ணு யமா அசங்கிர வசிஷ்ட தக்ஷசம்வர்த்த சாதாதப பராசர கௌதம சங் கலிகித ஹாரீர்த ஆபஸ்தம்ப உசனா விபாசகாத்பாயனப் பர ஹஸ்பதி தேவல நாரத பைடனசி முதலாயினோரால் வி பாகமாக வருணஸ்ரம தர்மங்களுடைய பிரதிபாதகங் களாகிய தர்ம சாஸ்திரங்கள் செய்யப்பட்டன. இங்ஙனம் வியாசராத் செய்யப்பட்ட மகாபாரதமும் வால்மீகராத் செய்யப்பட்ட இராமாயணமும் தர்ம சாஸ்திரத்திலேயே அடக்கமா மென்பது ஸ்பஷ்டம்; இதிகாசத் தன்மை யானே பிரசித்தம்.

நான்கு வேதங்கட்குங் கிரமமாக நான்கு உபவே தங்களுள். அவற்றுள், ஆயுள்வேதத்திற்குச் சூத்திரம்

சாரீரம் ஐந்திரியம் சிகிச்சை நிதானம் விமானம் கல்பம் சித்தியென எட்டுத்தானங்கள் இருக்கின்றன. இது ப்ரஹ்ம பிரசாபதி அஸ்வி தன்வந்திரி இந்திர பரத்வாஜ ஆக்ரேய அக்னிவேசி முதலாயினோரால் அருளப்பட்டது; சரகரென்பவரால் சங்கிரகிக்கப்பட்டது. அதனுள்ளே யே சுசுருதர் என்பவரால் பஞ்சஸ்தான வடிவமான பிரஸ்தானாந்தரம் செய்யப்பட்டது. இவ்வண்ணம் வாக்கப் பட்டியராலும் பலவிதம் (செய்யப்பட்டன); ஆனால், சாஸ்திரபேதமின்று. காமசாஸ்திரமும் ஆபிஸ்வேதத்திலடக்கமேயாம். சுசுருதரால் வாஜிகரணம் என்னும் பெயரிய காமசாஸ்திரம் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு வாதஸ்யாயனரால் ஐந்தத்தியாய வடிவமான காமசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் விஷயவைவராக்யமே பிரயோஜனமாம்; சாஸ்திரத்திற் பிரகாசிப்பித்த மார்க்கத்தினாலும் விஷயபோகத்தில் துக்கமாத் திரம் முடிவுபேறுடைத்தாதலின். சிகிச்சா சாஸ்திரத்திற்கும் ரோகம், அதன் சாதனம், ரோகநிவிர்த்தி, அதன் சாதனம் ஞானம் என்பன பிரயோஜனமாம்.

இவ்வண்ணம் தனுர்வேதம் நான்கு பாத வடிவுடைத்து; விஸ்வாமித்திரரார் செய்யப்பட்டது.

அதில் முதலாவது தீக்ஷாபாதம், இரண்டாவது சங்க்ரச பாதம், மூன்றாவது சித்தி பாதம், நான்காவது பிரயோக பாதம். அவற்றுள், முதற்பாதத்தில், தனுவினிலக்கணங்கூறி அதிகாரி நிருபணம் செய்யப்பட்டது. ஆண்டுத்தனுவென்னும்சப்தம்வில்லின்கண் † ரூடமாயினும் நான்குவித ஆயுத வாசகமாக இருக்கின்றது. அவை முக்தம், அமுக்தம், முக்தா முக்தம், யந்திர முக்தம் என்பனவாம். அவற்றுள், சக்கிர முதலியன முக்தம்; கட்கம் முதலியன அமுக்தம், சல்லிப அவாந்தரபேத முதலியன முக்தா முக்தம், யந்திரமுக்தம் சரமுதலியன. அவற்றுள், முக்தம் அஸ்திரம் என்று சொல்லப்படும், அமுக்தம் சஸ்திரம் என்று சொல்லப்படும்; அதுவும் ப்ராஹ்ம, வைஷ்ணவ, பாசபத, பிராஜாபத்ய ஆக்னேய முதலிய பேதத்தால் அநேகவிதமாம். அதி தெய்வங்களோடும் மந்திரங்களோடும் கூடிய நான்குவித ஆயுதங்களிலும் எந்தக்ஷத்திரிய குமாரர்களுக்கும் அவரனுயாயிகட்கும் அதிகாரமுண்டோ அவர்யாவரும் பதாதி ரதகஜ துரங்காருடர் என நான்குவகையினராவர். தீக்ஷாபிடேகசகுன மங்கலகரணாதிக ளாகியவெல்லாம் முதற் பாதத்தில் நிருபிக்கப்பட்டன.

† இடுகுறியாயினும்.

இரண்டாவது பாதத்தில், சகல சஸ்திர விசேஷங்களினுடைய சங்கிரகணப் பிரகாரம் ஆசாரியருடைய இலக்ஷண வாயிலாகத் தரிசிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாவது பாதத்தில், குருசம்பிரதாயசித்த சஸ்திர விசேஷங்களினுடைய அடிக்கடி அப்பியாசமும் மந்திரதேவதைகளின் சித்திக்ரணமும் நிரூபிக்கப்பட்டன.

நான்காவது பாதத்தில், இவ்வண்ணம் தேவதாரச்சுனாப்யாசாதிகளால் சித்தமான அஸ்திர விசேஷங்களினுடைய பிரயோகம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

கூத்திரியர்களுடைய சுவதர்மாசாணம் யுத்தம். துஷ்ட சத்துரு சோராதிகளி னின்றும் பிரஜாபாலனஞ் செய்தல் தனுர்வேதத்திற்குப் பிரயோஜனம் என இவ்வண்ணம் ப்ரஹ்மபிராஜாபத்யாதிக் கிரமத்தால் விஸ்வமித்திரராற் செய்யப்பட்டது தனுர்வேதசாஸ்திரமாம். இங்ஙனம் பரதரால் காந்தர்வவேதசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டது; அதில் நிருத்திய கீத வாத்திய பேதத்தால் அநேகவித அர்த்தம் விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேவதாராதனமும் நிர்னிகல்பசமாதியாதி சித்தியும் காந்தர்வவேதத்தினுடைய பிரயோஜனமாம். இவ்வண்ணம் அர்த்

தசாஸ்திரமும் நீதிசாஸ்திரம் அஸ்வசாஸ்திரம் கஜசாஸ்திரம்
 திரம் சில்பசாஸ்திரம் பாகசாஸ்திரம் அறுபத்தி
 நான்கு கலாசாஸ்திரம் எனப் பலவிதமாம். (சைவாகமங்
 களிற் கூறப்பட்ட அவ்வறுபத்து நான்கு கலை ஞானங்
 களாவன:—கீதம் (1) வாத்யம் (2) நிருத்யம் (3) நாட்
 யம் (4) ஆலேக்யம் (5) விசேஷகச் சேத்யம் (6) தண்டு
 லகு சமப்விவிகாரங்கள் (7) புஷ்பாஸ்தரணம் (8)
 தசனவசனாங்க ராகங்கள் (9) மணி பூமிகாகர்மம் (10)
 சயனரசனம் (11) உதகவாத்யம் (12) உதகவாதம் (13)
 அப்புத தர்சனவேதித்வம் (14) மாலாகரதன கல்பம்
 (15) சேகராபீட யோஜனம் (16) நேபத்ய யோகங்கள்
 (17) கர்ணபத்ரபங்கங்கள் (18) கந்த யக்தி (19) பூஷண
 யோஜனம் (20) இந்திர ஜாலம் (21) கௌசுமார யோ
 கங்கள் (22) ஹஸ்தலாகவம், (23) சித்திரசாகாபூப பக்த
 விகாரக் கிரியைகள் (24) பானகரச ராகாசவ யோஜனம்
 (25) சூசீவாபகர்மம் (26) சூத்ரக்ரீடை (27) வீணை
 டமருக வாத்தியங்கள் (28) ப்ரஹேலிகாப்ரதி மாலைகள்
 (29) தூர்வஞ்சகயோகங்கள் (30) புஸ்தகவாசனம் (31)
 நாடிகாக்யாயிகாதர்ஸனம் (32) காவ்யசமஸ்யா பூரணம்
 (33) பட்டிகாவேதர பாண விகல்பங்கள் (34) தருக்க
 கருமங்கள் (தர்க்கு என்றும் பாடம்). (35) தக்ஷணம்

(36) வாஸ்தாதுவித்தை(37) ரூப்யாத்நப் பரீக்ஷ(38)
தாதுவாதம் (39) மணிராகஞானம் (40) ஆகரஞானம்
(41) விருக்ஷாயுர்வேதயோகங்கள் (42) மேஷகுக்குட
லாவகபுத்தவிதி (43) சுகசாரிகாப்பிரலாபனம் (44) உத்
சாதனம் (45) கேச மார்ஜன கௌசலம் (46) அக்ஷர
முஷ்டிகாகதனம் (47) மிலேசிதகவி கல்பங்கள் (48)
தேச பாஷாஞானம் (49) புஷ்பசகடிகா நிமித்தஞானம்
(50) யந்திரமாத்ருகா (51) தரணமாத்ருகா (52) அசம்
வாச்ய சம்பாட்யம்மான சிகாவ்யக்கிரியா விகல்பங்கள்
(53) சலிதகயோகங்கள் (54) அபிதான கோசசந்தோ
ஞானம் (55) கிரியாவிகல்பங்கள் (56) லலித விகல்பங்
கள் (57) வஸ்திரகோபனங்கள் (58) த்யூதவிசேஷம்
(59) ஆகர்ஷக்ரீடை (60) பாலக்ரீடனங்கள் (61) வை
நாயகீவித்யாஞானம் (62) வைஜயிக வித்யாஞானம்(63)
வைதலிகீ வித்யாஞானம் (64) என்பனவாம். இவை
நாநாமுனிகளாற் செய்யப்பட்டன).

அவ்வெல்லா வற்றிற்கும் லௌகிக அவ்வப் பிர
யோஜன பேதங்கள் காணத் தக்கன. இவ்வண்ணம்
பதினெட்டு வித்தைகள் 'தரயீ' சப்தத்தாற் கூறப்பட்
டன; அன்றேல், குறைவுத் தன்மையின் பிரசங்க முள
தாமாதலின்,

அங்ஙனம் சாங்கியசாஸ்திரம் பகவானாகிய கபிலரால் செய்யப்பட்டது. அதில் மூவகைத்துக்க அத்யந்த நிவிர்த்தி அத்யந்தபுருஷார்த்தம் என்றற்றொடக்கத்து ஆறத்தியாயங்கள் உள. அவற்றுள், முதலத்தியாயத்தில் விஷயங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன. இரண்டாவ தத்தியாயத்தில் பிரதான காரியங்கள்; மூன்றாவ தத்தியாயத்தில் விஷயவைராக்யம்; நான்காவது அத்தியாயத்தில் விரக்தர்களாகியபிங்கல ஆசுரகுமாராதிகளது கதைகள் கூறப்பட்டுள். ஐந்தாவ தத்தியாயத்தில் பரபகூத நிர்ஜயம்; ஆறாவதில் சர்வார்த்த சங்கிரகம் (கூறப்பட்டன). பிரகிருதி புருஷ விவேக ஞானம் சாங்கிய சாஸ்திரத்தினது பிரயோஜனம். அங்ஙனம் யோக சாஸ்திரம் பகவானாகிய பதஞ்சலியாற் செய்யப்பட்டது. அது “அத்யோகானுசாசனம்” என்றற் றொடக்கத்துப்பாத நான்கின் வடிவிற்று. அவற்றுள், முதற்பாதத்தில் சித்த விருத்தி, நிரோத வடிவமான சமாதியும் வைராக்கிய ரூபமும் அதன் சாதனமும் நிரூபிக்கப்பட்டன; இரண்டாவது பாதத்தில், விசுழித்த சித்தமுடையவனுக்கும் சமாதி சித்திப்பதன் பொருட்டு யம நியம ஆசனப் பிராணாயாம பிரத்தியாகார தாமணை தியான சமாதிக ளாகிய அஷ்டாங்கங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன; மூன்றாவது

பாதத்தில் யோகவிபூதிகள்; நான்காவது பாதத்தில் கைவல்யம் (கூறப்பட்டன). அதற்கும், விஜாதியப்பிரக்தியய நிரோதவாயிலாக நிதித்தியாசன சித்திபிரயோஜனமாம். அங்ஙனம் பசுபதிமதம்; பாசுபத சாஸ்திரம்பகவானாகியபசுபதியால்பசுபாசவிமோக்ஷணத்தின் பொருட்டு “அதாத: பாசுபத யோகவிதிம் வ்யாக்யாஸ்யாம்” என்றற் றொடக்கத் தனவாக ஐந்தத்தியாயமாய்ச் செய்யப்பட்டது. அதில் அத்தியாயம் ஐந்தாலும் காரியரூபஜீவன் பசு; காரணம்பசுபதி ஈஸ்வரன்; யோகம் பசுபதியின்கண்கித்தசமாதானம் என விதிபஸ்மத்தால் திரிஷுவண ஸ்காநாதி நிரூபிக்கப்பட்டன. துக்க நாசமெனப் பெயரிய மோக்ஷம் அதன் பிரயோஜனமாம். இவையே கார்யா காரணயோகவிதி, துக்காந்தமெனச் சொல்லப்படுகின்றன.

இவ்வாறு சைவமந்திர சாஸ்திரமும் பாசுபதசாஸ்திரத்தின் கண்ணேயே யடக்கமாமென்று காணத்தக்கது. இவ்வாறேயே வைஷ்ணவ நாரதாதிகளாற் பஞ்சராதாம் செய்யப்பட்டது. அதில் வாசுதேவ சங்கர்ஷண பிரத்யும்ன அணிநுத்தர்கள் என நான்கு பதார்த்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன. பகவானாயும் பரமேஸ்வரனாயும் இருக்கும் வாசுதேவன் சர்வகாரணம்; அவனிடத்தி

னின்றும் சங்கர்ஷணனைப் பெயரிய ஜீவனுண்டா
கின்றனன். அவனிடத்தினின்றும் மனமென்னும் பிரத
யுமனன், அவனிடத்தினின்றும் அநிருத்தனென்னும்
அகங்காரம் (உண்டாயின). இவ்வெல்லாம் பகவானாகிய
வாசுதேவருடைய அம்சபூதங்களே; அவரோடும் அபி
ன்னர்களே யாவர், என அந்த வாசுதேவருடைய ஆரா
தனத்தைத் திரிவித கரணங்களாற் செய்து கிருத கிரு
த்தியனாகின்றான் என்றற் றொடக்கத்தனவும் நிருபிக்
கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்ஙனம், வைஷ்ணவ மந்திர
சாஸ்திரம் பரிமிதமாயினும் பஞ்சராத்ர மத்தியி லடக்க
மாம். வாமாகமாதி சாஸ்திரமோ வேதபாகியமே யாம்.
இந்தப்பிரகாரம் பிரஸ்தானபேதம் தரிசிப்பிக்கப் பட்ட
து. யாவருக்கும் சுருக்கமாகமுவிதமே பிரஸ்தானபேத
மாம். அவற்றுள், முதலாவது ஆரம்பவாதம்; இரண்
டாவது பரிணாமவாதம்; மூன்றாவது விவர்த்தவாதம்.
பார்த்திவ ஆப்ய தைஜச வாயவீயமாய நான்குவித பர
மாணுக்கள் துவியணுகா திக் கிரமமாகப் பிரஹ்மாண்ட
பர்யந்தமான சகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. .

அசத்தே காரிய காரண வியாபாரத்தா லுற்பத்தியா
கின்றது என முதலது தார்க்கீகர்க்கும் மீமாம்சுர்கட்
குமாம்; சத்வ ரஜஸ்தமோகுணவடிவப்பிரதானமே மக
த் அகங்காராதிக் கிரமமாக ஜகதாசாரமாகப் பரிணமிக்
கின்றது. முன்னும் சூக்ஷ்மரூபமாகச் சத்தாகவேகாரி
யம் இருந்து காரணவியாபாரத்தால் வெளியாகின்றது
என இரண்டாவது பக்ஷம் சாங்கிய யோக பாசுபதர்க
ளுக்காம்; பிரஹ்மத்தினின்றும் சகத்துப் பரிணாமமெ
ன்பதே வைஷ்ணவர்களுக்காம்; ஸ்வப்ரகாச பரமாநந்த
அத்விதியப் ப்ரஹ்மமானது தன் மாயையின் வசத்தால்
மித்தையாகவே சகத்தாசாரமாகக் கற்பிக்கின்றது
என மூன்றாவது பக்ஷம் பிரஹ்ம வாதிகட்காம்.
சகலப் பிரஸ்தான கர்த்தாக்களகிய முனிகளுக்கும்
விவர்த்தவாத பர்யவசானத்தால் வேதாந்தப் பிரதிபாத்
யமான அத்விதியப்பரமேஸ்வரனிடத்திலேயே தாற்பர்
யமாம். அம்முனிவர்கள் பிராந்தர்களன்று; அவர்களுக்
குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையுண்மையின், பின்னையோ பகிர்
விஷய (ஆசக்தர்களுக்கு) ப்ரவணர்களுக்கு † முன்னரே

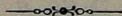
† ஸாமான்யமாகவே ஆரம்பத்திலேயே என்றமாம்.

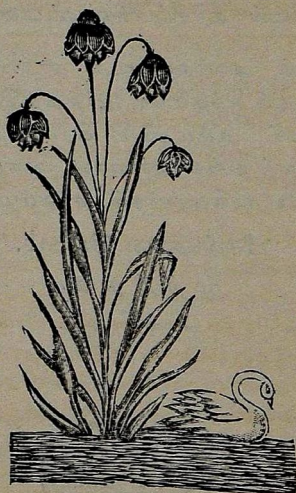
யே பரமபுருஷார்த்தத்தில் பிரவேசம் உண்டாகாதென
காஸ்திக்ய நிவாரணத்தின் பொருட்டு அம்முனிவரரால்
பிரகாரபேதங்கள் தரிசிப்பிக்கப்பட்டன.

அவற்றில் அவர்களுடைய தாற்பர்ய மிருத்தலை
யறியாது வேதவிருத்தமான அர்த்தத்திலும்தாற்பர்யம்
காண்பவர்களாய் அம்மதமே கிரகிக்கத் தக்கதெனக்
கிரகிப்பவர்களாய் உள்ள ஜனங்கள் நானாமர்க்கத்தைப்
பலிக்கின்றவர்க ளாகின்றார்கள். சர்வம் மங்கலம்.

பிரஸ்தான பேதம்.

மு ந் நி ற் று.

VEDANTA BOOK DEPOT.

சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்புப் புத்தகங்கள்.

இதுகாறும் தமிழில் வராதவை.

சி த் தா ந் த பி ந் து.

இது சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தசசுலோகியின் வியாக்கியானம். இவ்வியாக்கியானம் செய்தவர் ஆரிய பாஷையில் மகாக்கியாதிபெற்ற மதுநுதன சாஸ்வதி சுவாமிகள். இப்புஸ்தகம் ஆத்மா இன்னது அநாத்மா இன்னது என்பது பற்றிச் சுருதியாதிப் பிரமாணங்களுடன் யுக்திசகிதமாக நன்கு விளக்கிக் கூறுகின்றமையின், வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு ஒரு திறவுகோல் போல்வதாம். இதில் அறியவேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் பண்டிதர் முதல் பாமரரீராயுள்ள யாவரும் நன்குணருமாறு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புஸ்தகம் ஒவ்வொருவர்கையிலும் அத்தியாவசியமாக யிருக்கத்தக்கதென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும்.

இது தார்க்கீக சிரோமணி அப்பாசாஸ்திரியா ரவர்கள் சிஷ்யரும், தெளகித்திரரும், வியாச சூத்திர சங்கரா பாஷியத்தின் மொழிபெயர்ப் பாசிரியருமாய நன்னிலம் தாலுக்கா விஷ்ணுபுரம் - பிரஹ்மபூரீ, இராமச்சந்திர சாஸ்திரியாரவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ராப்பர்-விலை அணை 8.

சர்வதரிசன சங்கிரகம்.

இது ஸ்ரீசங்கரபீடத் தாசிரியராய் யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ வித்யாரண்ய சுவாமிகளால் லருளிச்செய்யப்பட்டது. இதில் 16-மத சித்தாந்தங்களடங்கி யிருக்கின்றன. இது பிரஹ்மஸ்ரீ விஷ்ணுபுரம் ராமச்சந்திர சாஸ்திரிக ளவர்களால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டது; மதங்களின் சொரூபங்களை யறிய விரும்புவோருக்குப் பெருங் கருவியாய் யுள்ளது; இதுகா றும் தமிழில் வாராதது. சாங்கர தரிசன மின்றி 15 மதங் களடங்கி யுள்ள இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புப் புத்தகத்தின் விலை ரூபாய் 7—14—0. சுலபமாக யாவரும் வாங்கிப் படிக்கு மாறு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகிய இப்புத்தகத்தின் விலை ரூபாய் 2—8—0 ஆக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

1. சார்வாக தரிசனம்	9. இரசேசுவர தரிசனம்.
2. பெளத்த தரிசனம்	10. வைசேஷிக அவலோக்கிய
3. ஆருகத தரிசனம்	தரிசனம்
4. இராமாநுஜ தரிசனம்	11. நியாய தரிசனம்
5. பூரணப்பிரஞ்ச தரிசனம்	12. ஜைமினி தரிசனம்
6. நகுலீசபாசுபத தரிசனம்.	13. பாணினி தரிசனம்
7. சைவ தரிசனம்.	14. சாங்கிய தரிசனம்
8. பிரத்தியபிஞ்ஞ தரிசனம்.	15. பதஞ்சலி தரிசனம்
16. சாங்கர தரிசனம்.	

வேதாந்த பரிபாஷை.

இது வேதாந்த வித்வச் சிரோமணி யென்று மிகப் பிரசித்தி பெற்றுள்ள தர்மராஜ தீட்சிதரா வியற்றப்பட்டது. இஃதெட்டுப் பரிச்சேதமுடையது. இதனால் வேதாந்தத்திற்குரிய பிரமாணங்க ளிவ்வளவென்பதும் அவற்றின் பயனும் வேறு அனுபவ ரட்சியங்களும் தெளிவா யறிந்துகொள்ளலாம்

இது மேற்படி சாஸ்திரியார் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது. ராப்பர் - விலை அணு 10.

தோடக மென்னும்

வேதசார சமுத்தரணம்.

ஸ்ரீ சங்கராபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளின் முக்கிய சீடருளொருவராகிய ஆந்தகிரி யென்னும் ஸ்ரீ தோடகாசிரியரவர்கள் தமது குருபரன் நிருவருளால் பாதந்தோறும் நான்கு சகணங்கள் வாய்ந்த தோடக சந்தத்தால் மறைமுடி வியாவையுந் தொகுத்துச் சுருதிகார சமுத்தரணம் என்னு மிந்தூலை வடமொழியிற் நிருவாய்மலர்ந்தருளினர். அருமையும் அருளும்வாய்ந்த விந்தூல் தேவவாணியுணர்ந்தார்க்கேயன்றித் தமிழ் மக்களுக்குப் பயன்படா திருப்பது கருதி ஸ்ரீகோவிலூர் மடாதிபதியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமது வீரசேகர ஞானதேசிகர் பாதசேகரராகிய ஸ்ரீகப்பபைய சுவர்மிகளவர்களால் தமிழில் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. விலை அணு நான்கு.

தருக்காமிர்தமும் பிரஸ்தான பேதமும்.

விலை அணு எட்டு.

இவை திருக்களராண்டவரென்னும் ஸ்ரீவீரசேகர ஞான தேசிக ரவர்களின் டாதசேசரமாகிய ஸ்ரீகப்பய்ய சுவாமிக ளவர்களால் சம்ஸ்கிருதத்தினின்றும் மொழிபெயர்த்த தருளப் பட்டன.

(1) தருக்காமிர்தம் சம்ஸ்கிருதத்தில் ஜகதீச பட்டாச்சாரி யார் அவர்களா வியற்றப்பட்டது. இதற்கு முன்னரொரு மொழிபெயர்ப் பிருப்பினும், அதில் மூலத்தி லில்லாத விஷ யங்கள் சேர்க்கப்பட் டிருக்கின்றன. உதுபற்றிச் சம்ஸ்கிரு தத்திற்கு நேராக விருக்குமாறு இது சுத்தபாடமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

(2) பிரஸ்தானபேதம் சம்ஸ்கிருதத்தில் ஸ்ரீ சங்கரபீடத் தாசிரியரா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ வித்தியாரண்ய சுவாமிக ளவர்களால் திருவாய்மலர்ந் தருளப்பட்டது. இஃது இதுகா றும் தமிழில் வாராதது நொக்கி, தமிழ்மக்கட் குபயோகமா மாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

சிவமஹிம்நஸ்தோத்திரம்.

இது கந்தர்வர்கட் கிறைவராகிய ஸ்ரீபுட்பநந்தாசிரியாவர் களால் ஸ்ரீ மகாதேவரது அருந்த கல்யாண குணங்களைத்தொகுத்து முப்பத்திரண்டு சுலோகவடிவமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டது.

இதற்கு ஸ்ரீ அத்தைதெய்வத்தியாதி கிரந்தகர்த்தரும் சர்வஞ்ஞ சூடாமணியுமாகிய ஸ்ரீ மதுசூதன சரஸ்வதி சுவாமிகளவர்களால் மிகவு மழகியவொரு வியாக்கியானஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; பூர்வாசிரியர்களு மிந்நூற்குப் பாஷியமியற்றியிருக்கின்றனர். அகோபலி யெனப் பெரிய அரும்பெரும் வியாக்கினமும், சுபோதினி யென்னும் சிறிய வியாக்கியானமும் இன்னும் பல வியாக்கியானங்களு மிந்நூற்குள. இத்தவகய அருமைவாய்ந்த விந்நூல் தேவவாணியி லிருப்பதால் அவ்வும்பர்வாணி யுணர்ந்தார்க்கன்றித் தமிழ் மக்கட்குப் பயன்படாமையை யுணர்ந்து அன்னோரு முணருமாறு ஷே கோவிலூர் மடாலயம் ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிகளவர்களால் தமிழில் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. விலை அனு ஒன்று.

வாக்கியசுதை யேன்னுந்
 திருக்குத் திருசிய விவேகம்
 ழலழம் உரையும். (மொழிபெயர்ப்பு)

திருத்தமான இரண்டாவது பதிப்பு.

இஃது அநேக வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் ஆசிரியரும், சங்கராபீடத்தாசிரியராய்வுருந்தருளியிருந்தவருமாய் ஸ்ரீ வித் தியாரண்ணிய சுவாமிகளாலருளிச் செய்யப்பட்டது. வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் முக்கிய அபிப்பிராயத்தை மிகவும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கியிருப்பதுபற்றி இது முழுட் டுக்க ளொவ்வொருவராலும் பொன்னே போற் போற்றப்படு வது. சமாதியுரிய விருப்புள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றி யமையாததாயுள்ள இந்நூல் சுத்தப் பதிப்பாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது.

விலை அணு 2.

இவ்விரண்டாவது பதிப்பில் சோபானபஞ்சகம், மனிடா பஞ்சகம், சதகம், விவேக சதகம் என்னுந்நிவை முழுட் டுக்கு மிகுதியும் பயன்படு மென்று கருதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சிவப்பிரகாசப்

பெருந்திரட்டு

(குறுந்திரட்டுடன்).

இது சொருபாந்தரால் திரட்டப்பட்டது;

இதுகாறும் வெளிவராதது;

சாஸ்திரநுபமாயுள்ளது.

இதில் 224 அதிகாரங்க ளிருக்கின்றன. முழுச்சுக்களுக்கே யன்றி, மதங்களின் சொருபங்களையும் அவற்றின் பேதங்களை யும் அறிய விருப்ப முடையாருக்கும், உபநியாசர்கட்கு மிந் தூல் பெருங்கருவியாயுள்ளது. இதில் 2821 செய்யுட்களிருக் கின்றன; பெருந்திரட்டிலில்லாத குறுந்திரட்டின் 424 செய் யுட்களு மிருக்கின்றன. இது டிம்மி 8 - பக்கங்கொண்ட 80 - பாவளவு புத்தகம். விலை ரூபாய் மூன்று.

நவரீதசாரம் (வினா விடை).

இது வாசிட்ட முதலிய தூல்களின் கருத்துக்களைச் செவ் வனே விளக்குவது. இப்புத்தகம் படிப்பதால் வாசிட்ட முத லிய அரிய பெரிய தூல்களின் இரகசியங்களை யெல்லாம் எளி தில் அறிந்து கொள்ளலாம்; 158 பக்கங்கொண்ட புதிய பதி ப்பு. காலிக்கோ பைண்டு-விலை அறு 8.

ரிபுக்தைத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்).

மகா இதிகாசங்களு ளொன்றாகிய சிவாகசியத்தின் ஆற வது அம்சத்திலுள்ள ரிபுக்தை வடமொழிப் பயிற்சியுடை யார்க்கன்றித் தமிழருக்குபயோகமாகா திருத்தலைநோக்கித் திரு விடைமருதூர்ப் பிட்சு சாஸ்திரிகளென்றுவழங்கும் உலகநாத சுவாமிகளவர்களால் 1924 பாடலாகத் தமிழில் மொழிபெயர் த்தருளப்பட்டது. அது தமிழ்மக்க ளியாவருக்கும் பெரிதும் உபயோகமாகும்படி விஷயப்பொருத்தம்விடாது 874 பாடலா கத்திரட்டப்பட்டு அவசியமானவிடங்களிற்குறிப்புரை எழுதப் பட்டு உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் சுத்தப்பிரதியாக அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றது. இது முழுட்குக்க ளொவ்வொருவராலும் அத்தியாவசியகமாய் விரும்பத்தக்கதென்பது மிகு பிரசித்தம். காலிக்கோ பைண்ட்-விலை ரூபாய் ஒன்று.

விவேக சூடாமணி.

சுத்தபாடம்-பாக்கெட்சைஸ்-விலை அணை 8.

இது ஸ்ரீசங்கரபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரியசுவாமிகளவர்க ளால் திருவாய்மலர்ந் தருளப்பட்டது. இந்நூல் தமிழ்மக்கட் குப் பெரிதும் பயன்படுமாறு திருவிடைமருதூர்ப் பிட்சு சாஸ் திரிகளென்னும் உலகநாத சுவாமிகளவர்களால் 671 பாடலாக மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டது. இதில் 164 அரிய பெரிய விஷயங்க ளடங்கியிருக்கின்றன. இது முழுட்குக்களொவ் வொருவராலும் பொண்ணேபோல் போற்றப்படுவது; ஆத்மா நாதம் விவேகமடைதற்குப் பாம சாதனமாயுள்ளது.

தர்க்கபரிபாஷை (விரிவான குறிப்புரையுடன்).

சர்வ வித்தைக்குந் தீபமாயும், சகல கர்மங்கட்கு முபாயமாயும், சகல தர்மங்கட்கு மாசிரயமாயுமுள்ள தர்க்க சாஸ்திரம் சம்ஸ்கிருதத்திற் பிரபலமாயிருப்பதுபோல்தமிழிவிராமையின், அக்குறை நிவிர்த்தித்தற் பொருட்டுத் துறைமங்கலம்—சிவப் பிரகாச சுவாமிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தர்க்க பரிபாஷை, சட்டரிசனங்களு னொன்றாகிய நியாய சாஸ்திரத்தை யநுசரித்துப் பிரமாணமுதல் நிக்கிரகஸ்தான மீறாகச் சோடஸ (பதினாறு) பதார்த்தங்களைச் சங்கிரகமாக நிரூபிப்பதா யிருத்த வின், அது பிரஹ்மஸ்ரீ விஷ்ணுபுரம்—இராமச்சந்திர சாஸ்திரியாவர்கள் முன்னிலையிற்பரிசோதித்துச்செப்பஞ்செய்து தர்க்காப்பியாசஞ் செய்யும் யாவருக்கும் பிரமாணமுதலிய வற்றின் ஞானம் எளிதி லுண்டாகுமாறு அவசியம் வேண்டு மிடங்களில் விரிவாகக் குறிப்புரை எழுதப்பட்டுள்ளது. காலி க்கோ பைண்டு-விலை ரூபாய் ஒன்று.

பாட்டியற் கொத்து

(உரையுடன்).

இதில் வச்சணந்திமலை, சிதம்பரப்பாட்டியலின் பொருத்தவியல் மரபியல், நவநீதப்பாட்டியல், சம்பந்தப்பாட்டியல் அடங்கியிருக்கின்றன. இது நூலின் முன்மொழி இலக்கணமும் பிரபந்த இலக்கணமும் ஆராய்வார்க்குப் பெருங் தருவியாயிருப்பதாம். விலை அனா 6.

வேதாந்தசாரம் .

சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு - வசனம்.

இது யாவருக்கும் விளங்கக்கூடிய எளிய செந்தமிழ் நடையில் வினாவிடையாக வசனரூபமாயுள்ளது. இவ்வரிய பெரியதூல் இதுகாறும் சுத்தபாடமாக வாராதது நோக்கி நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்து தச்சிடப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் முக்கியமான இரகசியங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு இதுபோன்ற தூல் தமிழில் பிறிதொன்றின் மென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இந்நூல் மோட்சவிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவர்கையிலும் இன்றி யமையா திருக்கத் தக்கதாம்; வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் துட்பங்களை எளிதிலறிந்து கொள்வதற்குத் தீபம் போல்வதாம். ராப்பர்-விலை அறு 10.

நாநாலீவவாதக் கட்டளை

(தறிப்புரையுடன்). திருத்தமான இரண்டாவது பதிப்பு.

ஆரம்பத்தில் வேதாந்தம் படிப்பவர்களுக்கு இப்புத்தகம் பெரிதும் உபயோகமாயுள்ளது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே இதனால் வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகம்படிப்பவர்கள் வேறு எந்த வேதாந்த புத்தகங்களையும் படிப்பதற்கு அதிகாரிகளாவர்; இது விரிவாக எழுதப்பட்ட குறிப்புரையுடன் கூடிய இரண்டாவது பதிப்பு. இதற்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் சிஷ்யர் சுவாமி ராமகிருஷ்ணனந்த ரவர்களும், கோயிலூர் பொன்னம்பல சுவாமிகளவர்களும், தஞ்சை-தூப்பிசாமி ராஜாஅவர்களும் நல்லபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கின்றனர். விலை அறு 4.

அறிவாநந்த சித்தியார்.

சுத்தபாடம் - விலை அணு 4.

இந்தூல் வலங்கை மீராமனு ரென்னும் பெரியாரா லரு
ளிச்செய்யப்பட்டது. இதில் 183 அரிய பெரிய விஷயங்க
ளடங்கிய 326 செய்யுட்களிருக்கின்றன. இதனால் நல்லாசிரிய
ரிடத்துப் பலவருடங் காத்திருந் தறியத்தக்க விஷயங்கள் பல
வும் தெளிவாயறிந்து கொள்ளலாம். இது முழுட்குக்குப்
பரமசாதனமா யுள்ளதென்பது இதன் பெயராலேயே நன்கு
விளங்கும். இது தற்காலங் கிடைத்தற் கருமையாயிருக்கின்ற
மை பற்றிப் பல ஏட்டுப் பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்துச்
சுத்தபாடமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

திருவாசகம் .

இது பிழையறப்பரிசோதித்து

உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பாக்கெட் சைஸ் $5\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$ அங்குலம் அளவு.

காலிக்கோ பைண்ட் விலை அணு 10.

தோத்திரக்கோத்து. விலை அணு 1.

இதில் ஓவையா ருளிச் செய்த விநாயகாகவல் வேழ
முகம், கபில தேவருளிச் செய்த இரட்டை மணிமாலை, உலக
நீதி, நக்கிரதேவருளிச்செய்த விநாயகாகவல் திருமுருகாற்றுப்
படை அடங்கியிருக்கின்றன.

திருக்குறள் - பரிமேலழகருரை,
தேளிபொருள் விளக்கம், சுருத்துரை, குறிப்புரை.

விலை ரூபாய் 6.

இப்புத்தகம் டிம்மி 8 பக்கங்கொண்ட அளவில் 1300 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டது; 2 வால்யமாகக் கலக்கோபைண்ட் செய்யப்பட்டது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே பரிமேலழகருரையின் அருமை பெருமைகளை யெல்லாம் இதனால் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இது தேளிபொருள் விளக்கம், சுருத்துரை, குறிப்புரைகள் பரிமேலழகருரைக் கிணங்கப் புதிதாக எழுதப்பட்ட முதற் பதிப்பு.

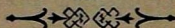

மெய்ஞ்ஞானபோதம்.

இது 1911 வது வருடத்து லோகோபகாரியின் முதற்பக்கத்திற் பிரசுரமான வேதாந்த விஷயங்கள் அடங்கிய புத்தகம். இதில் 52 வேதாந்த உபநியாசங்க ளிருக்கின்றன; உபசாந்தத்திற் கேதுவான ஆத்மாநாதம் விவேகத்தை யுண்டாக்குவதற்குப் பரமசாதனமா யுள்ளது.

விலை அணு பன்னிரண்டு.

தபாற்சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கோ வடிவேலு செட்டியார்,

தமிழ்ப்பண்டிதர்,

15 - வேங்கடாசலாசாரி வீதி,

கோமளேசுவரன்பேட்டை.